

Cartea adevărului și calendarul nostru

Pastor IOSIF ANCA
Biserica „Betel”, Arad

NAȘTEREA DOMNULUI

Cu fiecare an care se sfârșește ne întrebăm câți ani vor curge în acest ritm până în „ziua aceea”, așa cum obișnuiau profeții și apostolii să numească ziua în care Stăpânul universului va opri clepsidra scurgerii timpului și va instaura lucrurile care nu se mai schimbă și nu se mai clatină. Despre *ziua aceea*, *ziua de apoi* scria apostolul Pavel atunci când se apropia amurgul vieții, anticipându-i zorii: „De acum mă așteaptă cununa neprihănită pe care mi-o va da, în «ziua aceea» Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui” (2 Timotei 4:8). Atunci cei sfinți vor primi ceea ce acum nu se vede că au, iar cei răi vor pierde ceea ce au crezut că au. Pentru cei răi *ziua Domnului* va fi un ca hoț, care va lua adevărata comoară din mijlocul lor – credincioșii, ce vor fi răpiți de Domnul lor, dar și ca un hoț care le va lua ceea ce cred că au – valorile trecătoare în care s-au încrezut (2 Tesaloniceni 1:5-10; 2 Petru 3:1-18).

Expresia „în ziua aceea” este întâlnită în scrierile sfinte și cu referire la anumite zile speciale din calendarul trecutului, sau cu referire la anumite zile de sărbătoare prevestitoare. În toate acele situații, sunt foarte evidente deciziile divine, al Celui care a hotărât „mai dinainte” (Romani 8:29) cursul istoriei, căci toate îi sunt „cunoscute din veșnicie” (Fapte 15:18) lui Dumnezeu. Oamenii, credincioși sau necredincioși, împlinesc ceea ce este notat în calendarul divin, calendar numit în cartea profetului Daniel: *Cartea adevărului*. Când urma să-i dea informații concrete despre viitor, un înger i-a zis: „Dar vreau să-ți fac cunoscut ce este scris în *Cartea adevărului*.” (Daniel 10:21). Toate acestea sunt taine pentru noi, despre

care este scris sau nu a fost permis să se scrie, dar noi știm că tot ceea ce se întâmplă este după un plan etern și chiar și cei mai mari oameni și cele mai puternice duhuri demonice, oricât ar vrea să se împotrivescă lui Dumnezeu, nu fac altceva decât ceea ce este deja scris în *Cartea adevărului*: „Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să-I aducă la îndeplinire planul Lui: să se învoiască pe deplin și să dea fiarei stăpânirea lor împărătească, până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu.” (Apocalipsa 17:17). În altă ordine de idei, cu referire la organigrama anticipată a orarului divin, Domnul Isus Hristos spunea: „Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu vor trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frîntură de slovă din Lege, înainte ca să se fi împlinit toate lucrurile.” (Matei 5:18).

În astfel de zile se declanșează evenimente supranaturale, care, chiar dacă sunt împlinite de oameni, sunt mai presus de capacitatea lor de înțelegere și realizare în alt timp, decât cel pe care l-a rânduit El pentru o anumită lucrare (Eclesiastul 3:1-14). Astfel, la potop: „în ziua aceea, s-au rupt toate izvoarele Adâncului celui mare și s-au deschis stăvilarele cerurilor” (Geneza 7:11). În ziua însemnată de seara, prin sângele eliberării, Dumnezeu hotărâse să elibereze evreei din Egipt (Exod 12:17, 51), chiar dacă faraon interzisese lui Moise și lui Aaron să mai vină înaintea lui. În acea zi, el i-a chemat și le-a dat drumul în grabă mare.

Trudnica muncă astrologică de observare a mersului lucrurilor viitoare sau orice alte previziuni spiritiste sunt „desene făcute de orbi pentru miopi”. Nu se pot compara sub nicio formă cu „telescoapele” sfinților, oferite de Stăpânul zilelor, în vederea orientării lor de la

o stea la alta, în drumul spre cetatea cerească, spre care au pornit în călătoria credinței Avraam și toți ceilalți mântuiți ce au trăit înaintea lui sau după el, așa cum sunt văzuți în norul slavei descris în Evrei 11.

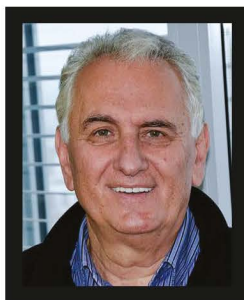
Unul dintre ei, Daniel, a fost omul care citea cărțile profetice existente și a primit noi viziuni pentru alte zile și chiar pentru „*seri și dimineți*” escatologice (Daniel 8:14), căci, la Dumnezeu, atât este de amănunțit orarul cărții Sale, încât evenimentele sunt aranjate pe ore. De aceea au putut profeții să spună cu exactitate ce urma să aibă loc la o anumită oră din zi, în viitor. Regii au avut, din antichitate, cronici pentru istorie și oamenii au jurnale numai pentru zilele parcurse, dar în *Cartea adevărului* sunt scrise și zilele viitorului, după cum recunoștea și profetul David, atunci când a vorbit despre „*o știință atât de minunată*” (Ps. 139:6), care a notat cu anticipație tot ceea ce se va întâmpla în viața fiecărui om.

Ziua aceea înseamnă respectarea calendarului din *Cartea adevărului*, până la ultima filă. Aceasta este baza documentară a prorocilor, pentru că ei au acces la trecut, prezent și viitor. Iată de ce putem avea încredere în Domnul și în prorocii lui, cum îndemna evlaviosul rege Iosafat; iată de ce prorocii și-au scris revelațiile și au notat mai obiectiv decât orice istoric evenimente trecute, țesute în itele planului divin. Cartea Apocalipsa – un manuscris vast și foarte important extras din *Cartea adevărului* – arată realități cerești despre cărți și dreptul de a avea acces la ele sau de a le cita, drept pe care nici îngerii nu îl au fără restricții (Marcu 13:32; Apocalipsa 5:2-9). În această ultimă carte a Scripturilor este scris despre cărțile ce conțin faptele oamenilor, care sunt evidente postfaptice, dar noi așteptăm să se deschidă o altă carte, scrisă înainte de existența noastră, a tuturor – *Cartea vieții Mielului* (Apocalipsa 20:12-17).

Așteptăm ziua aceea și locul reședinței din cortul Domnului. „*Și din ziua aceea, numele cetății va fi: Domnul este aici!*» (Ezechiel 48:35). Va fi o zi cum n-a mai fost – „*În ziua aceea, zice Domnul Dumnezeu, voi face să asfințească soarele la amiază și voi întuneca pământul ziua în amiaza mare*” (Amos 8:9).

Dacă ne place adevărul, *Cartea adevărului* va fi o binecuvântare, în tot ceea ce cuprinde ea, descoperit sau încă nedescoperit.

Taloș Vasile Alexandru 1944-2020

În data de 22 decembrie 2020, a fost chemat acasă, la Domnul, pastorul Vasile Alexandru Taloș. Născut la 19 mai 1944, la Cîsnădie, într-o familie de refugiați din Nordul Transilvaniei, Vasile Alexandru Taloș s-a căsătorit, în 1969, cu Cornelia, și au avut împreună doi copii (băiat și fată). A studiat teologia la Seminarul Teologic Baptist din București (1965- 1969) și dreptul la Facultatea de Drept din București, secția Științe Juridice (1969-1974). A deținut și un doctorat în misiologie (2008). A fost pastorul Bisericii Baptiste „Sfânta Treime” din București (1969-1999), iar din 1999 și până la plecarea în veșnicie a fost pastorul Bisericii Baptiste „Bunavestire” din București.

A predat mai multe cursuri (Studiul Vechiului Testament, Drept Bisericesc, Misiologie, Dinamica Bisericii, Erezii Contemporane) la Institutul Teologic Baptist din București (1990-1998) și la Universitatea Emanuel din Oradea (1998-2004).

În cadrul Uniunii Bisericilor Baptiste a ocupat, succesiv, funcțiile de președinte (1991-1999) și de vicepreședinte cu misiunea (1999-2003).

În cadrul Alianței Evanghelice din România (AER), formată din Cultul Creștin Penticostal, Uniunea Bisericilor Baptiste și Uniunea Bisericilor Creștine după Evanghelie a îndeplinit rolul de președinte fondator (martie-octombrie 1990), în mandatul căruia Alianța Evanghelică s-a înregistrat la tribunal, s-a votat primul Statut și s-a organizat primul Congres.

Ziua Răpirii

În strai de ignoranță și sfidare
Pământul se îndreaptă spre abis,
Deși se-aude parcă tot mai tare
Vocea profeților, din depărtare,
Spunând cu îndârjire: Este scris!

Se-arată profețiile-implinite,
Dar cine pune azi pe ele preț?
Cei care cred, excepții fericite,
Au sufletele prea ades rănite
De-al lumii nedisimulat dispreț.

Dezmăț, minciună, ură, nepăsare
Inundă lumea tot mai violent,
Dar cei curați privesc, sperând, spre zare
Și iată că apare, da, apare
Un fenomen ce n-are precedent!

Pe nori de aur, foc și strălucire,
Vestit de trâmbița lui Dumnezeu
Și glas de-arhanghel care dă de știre,
Vine Isus, multașteptatul Mire,
În glorie împletite-n curcubeu.

Se-aprind în inimi sfinte simțăminte
Într-un torent încins de bucurii,
Și, având slava ca îmbrăcăminte,
În trupuri noi ies sfinții din morminte
Și se alătură sfinților vii.

Mireasa lui Cristos este răpită
Să-și întâlnească Mirele pe nor;
Da, cea hulită, cea disprețuită
Se-nalță-acum în slavă, fericită,
Având iubirea aripă de zbor.

Pământul e cuprins de uluire,
Oameni dispar în chip miraculos
Dar totu-i scris, și-acum e o-implinire:
Se-nalță spre eterna fericire
Biserica, Mireasa lui Cristos.

SIMION FELIX MARȚIAN